

## KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 15 Grudnia r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.  
— Wilno. —

Do wiadomości, doniesionych już Czytelnikom naszym, względem uroczystych obchodów, odprawionych w Wilnie, w dniu dorocznym 6 t. m. (Ob. Kur. Lit. Nr 145) Imienin JE-  
GO CESARSKIEY MOŚCI NAYJAŚNIEYSZE-  
GO PANA NIKOŁAJA PIERWSZEGO, mamy  
sobie za przyjemność przyłączyć niektóre szcze-  
góły, o świetnym Wieczorze, wydanym  
w salach domu W.W. Müllerów, udzielone póź-  
niej Redakcyi:

Wieczor ten wyprawiło nakładem i sta-  
ranie swoim Zgromadzenie Obywateli i Urzę-  
dników, składających Wileńskie Towarzystwo  
Resursy. Przygotowania do niego zrobione by-  
ły wcześniej, a w wigilią z zaproszeniem Dam, Go-  
ści znakomitszych i młodzieży, bilety rozestane  
zostały. Wieczorem, kiedy illuminacja oświecała  
miasto, Dom W.W. Müllerów okrył się nieprze-  
liczonych lamp jasnością, zewnętrzne ściany je-  
go oświecającą: tymczasem wewnątrz lustra, ży-  
randole i rozporządzone z gustem niepospolitym  
kondelabry, lśnią się tysiącnych blaskiem o-  
gniów, przestronne resursowe sale w czaro-  
dziejski przybytek zmieniły. Zachwycająca har-  
monia muzyki, uroda nadobna piękności naszych,  
połączona z gustem wytwornej toalety, bardziej  
się jeszcze do podniesienia uroku przyczyniały.

Wśród wesołych i ochłocznych tańców, roz-  
noszone były dla Dam cukry i chłodzące napo-  
je; około zaś północy spełniony został, z po-  
wszechnemi radości uniesieniami, wielki, za zdro-  
wie NAYJAŚNIEYSZEGO SOLENIZANTA,  
toast. Roskosz niewypowiedziana wszystkie na-  
pełniała serca, przydając wdzięku i powabu  
zabawom, które się prawie do świtania prze-  
ciągnęły.

## O s z m i a n a.

Dzień 6ty Decembra, jako dzień Imienin JE-  
GO IMPERATORSKIEY MOŚCI, był obchodzony w na-  
szym mieście z wielką uroczystością: zrana o go-  
dzinie 10tej, dzwony ogłosiły w Kościele Farnym  
nabożeństwo, przed którym wszyscy Urzędnicy Ko-  
ronni, Cywilni i licznie na ten świetny obchód  
zebrani z Powiatu Obywatele, pod przewodnictwem  
Powiatowego Marszałka, J.W. Dmochowskiego, u-  
dali się do mieszkania Wojennego Naczelnika, Pod-  
półkownika i wielu Orderów, Kawalera Kastela-  
nowa, dla złożenia nypoddanniejszego dla NAYJA-  
ŚNIEYSZEGO MONARCHY hołdu. — Zkąd, po wynurzeniu  
niezachwianey dla Tronu NAYJAŚNIEYSZEGO PANA  
wierności, udali się do Kościoła Farnego na so-  
 lenne nabożeństwo. Mszą świętą celebrował Wie-  
lebnym J.X. Szweryn, Przeor XX. Dominikanów  
Klasztoru Oszmiańskiego, przy świetnej assysten-  
cyi Duchowieństwa, a wyborna muzyka Hrabiego  
Tyszkiewicza, exekwowała Mszą sławnego Hay-  
dena; wśród Mszy, Administrator Kościoła Farne-  
go, W.J.K. Julian Kollatay, miał pełne wymowy

kazanie, w którym, wyłożywszy obowiązki wier-  
ności i uległości poddanych dla swojego MONAR-  
CHY, zakończył textem z Pisma Świętego. — Kościół  
napęczniony był obojey płci ludem: a wszyscy zanosi-  
li gorące modły do Przedwiecznego Króla Królów,  
o zachowanie w jak najdłuższe lata POMAZAŃCA Je-  
go, NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA Wszech Rossy NIKO-  
ŁAJA Igo, szczęśliwie nam Panującego, i całej  
Jego dynastyi. Po odśpiewaniu Hymnu „Ciebie Bo-  
że Chwalimy“ i po skończonem nabożeństwie, od-  
była się wojskowa parada, z rotą konsystującą  
Półku Nowo-Ingermanlandzkiego, pod dowództ-  
wem Podporucznika Korotowa, i wewnętrznej stra-  
ży pod komendą Podporucznika Siulkiewicza,  
składająca się: po czém żołnierze, przy rozlegają-  
cym się Ura! wobec J.W. Wojennego Naczelnika,  
Sztabs-i-Ober-Oficerów, oraz turemni aresztan-  
ci, kosztem miasta, traktowani byli napojami i o-  
biadem. Wieczorem całe miasto było oświecone,  
a w rynku jaśniała Kolosalna Cyfra JE-  
GO IMPERATORSKIEY MOŚCI, na czterech kolumnach wzniesio-  
na, draperiami i ogniami Bengalskimi ozdobiona:  
naprzeciw której, hauptwach, również był świetnie  
illuminowany: a odbicie się dwóch wielkich świa-  
teł, zachwycający czyniło widok — Szkoła Izraeli-  
tów takż była oświecona, w której przy śpie-  
wach przegrywała muzyka — Kosztem Dworzan-  
stwa, był dany Bał, na którym znajdowali się, li-  
cznie zaproszone Damy, Sztabs-i-Ober-Oficerowie  
i całe z Powiatu Dworzanstwo: a w ogóle liczono  
blisko 300 osób. W czasie wielkiej kolacji, pier-  
wszy toast, był wniesiony za zdrowie i szczęśliwe,  
oraz najdłuższe Panowanie JE-  
GO CESARSKIEY MOŚCI, błogosławionego Ojca ludów, Ber-  
tu swojemu pod-  
danych; drugi za zdrowie NAYJAŚNIEYSZEGO NA-  
STĘPCY Tronu, oraz całej NAYJAŚNIEYSZEY FA-  
MILII, trzeci za pomyślność Państwa i całego Na-  
rodu, pod słodkim Panowaniem i Potężnem Ber-  
tem JE-  
GO IMPERATORSKIEY MOŚCI zostającego. Tań-  
ce i powszechna wesołość, do późnej pory trwają-  
ce, zakończyły ten świetny obchód.

## Sankt-Petersburg dnia 5 Grudnia.

Podczas przyprowadzania do skutku rozpo-  
rządzeń oprzytęczeniu do wojennych włości dzieci,  
urodzonych przed wstąpieniem ich ojców do  
służby, obywatele Sankt-Petersburskiej Gubernii,  
Powiatów: Gdowskiego, Alexander Tatiszczew  
i Jamburskiego, Lanhart i córka Radcy Dworu  
Czebłokowa Olimpia, chcąc przyłożyć się ze swej  
strony do tak dobroczynnego zamiaru, połączenia  
dzieci z ich rodzicami, oddali do wojskowego o-  
siedlenia, należące do ich majątku dzieci woj-  
skowych włości z rot Ochteńskiej prochowej  
fabryki, nie żądając z nich żadnej przeznaczó-  
ney w takowym razie nagrody. O takowej ofie-  
rze doprowadzono do wiadomości NAYJAŚNIEYSZE-  
GO PANA i JE-  
GO CESARSKA MOŚĆ, przyjmując to za  
dowód gorliwości tych obywateli ku ogólnemu  
dobru, Na y w y ż e y rozkazać raczył oświadczyć  
im MONARSZE zadowolenie.

— Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu  
pierwszych trzech Departamentów, rozpatrują



sprawę wniesioną do niego z 1go Departamentu, która wynikała po przedstawieniu Inflantskiej Izby Skarbowej, o tém: od jakiego czasu należy pobierać podatek od urodzonych za granicą Rossyi, dzieci wojskowych dezertarów, którzy powrócili z za granicę, to jest: czyli od czasu stawienia się do zapisu w okład, czyli też od lat zupełnych, czy nakoniec od następującego popisu w Państwie? znalazł: że *Naywyżey* zatwierdzoną dnia 9 grudnia 1828 roku, Opinią Rady Państwa rozkazano tylko, ażeby z takowemi dziećmi, postępować jak z nienależącemi do żadnego stanu, zostawiając im wolę wybierania rodzaju życia podatkowego stanu, lub zapisywać się, na ogólnym prawie, do służby wojskowej; lecz od jakiego czasu pobierać od nich podatek, w czém Inflantska Izba Skarbowa uprasza teraz rozwiązania, tego niepowiedziano; z tej więc przyczyny Powszechne Zebrańie Senatu, stosownie do Opinii Ministra Skarbu, którą uznał za słuszną i iszy Departament Senatu, wniosło, ażeby urodzone za granicą Rossyi dzieci wojskowych dezertarów, którzy powrócili z za granicę, policzać do okładu przed skutecznieniem popisu, jeżeli są pełnoletniemi, od następującej połowy roku po ich stawieniu się i po upłynieniu dziewięciomiesięcznego terminu, przeznaczanego na obranie rodzaju życia; jeżeli zaś są małoletniemi, tedy nie pierwsi, aż po doryściu do pełnoletności. Lecz gdy takowe postanowienie służy za dopełnienie do *Naywyżey* zatwierdzonej Opinii Rady Państwa, tedy na przeprowadzenie onej do skutku, proszono naypoddanniejszym przełożeniem o *Naywyższe* rozwiązanie.

— *Naywyżey* zatwierdzona *Opinia Rady Państwa*. — Rada Państwa, na Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych, oraz Ekonomii Państwa i na Powszechnym Zebraniu, rozważywszy przełożenie Połączonego Zebrańia pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu: 1) o karaniu osadzeniem do więzienia dających schronienie zbiegłym ludziom i wojskowym dezertarom, gdy tamci nie są w stanie zapłacić dla ubóstwa, lub zarobić dla niesposobności, pieniężnego sztrafu, i 2) co się tyczy przyjmowania do domów zarobkowych kobiet z małoletniemi dziećmi, *Opinią uchwaliła*: postanowić za prawidło: iód ażeby w takich przypadkach, gdy za dającego przytułek zbiegłemu człowiekowi, lub dezertetowi nałożony będzie, wedle istniejących praw, pieniężny sztraf, on zaś tego sztrafu, dla ubóstwa, zapłacić nie jest w stanie, lub też dla niesposobności, nie będzie w stanie onego zarobić, takiego, zamiast oddawania dla zarobku do domów roboczych, osadzać do więzienia na trzy miesiące. 2re Dozwolić przyjmować do domów zarobkowych kobiety z dziećmi, tylko przy piersiach będącemi, przestrzegając, ażeby te kobiety używane były do takich robot, któreby nie przeszkadzały im mieć o swych dzieciach należytego starania, i nadto, ażeby dawana im była potrzebna pomoc.

— *Naypoddanniejsze przełożenie Synodu*. — Poczańska Zakonnicza posada, fundowana była w Prawowiernym Wschodnio-Katolickim obrządku, ze szczególnym testamentowym warunkiem fundatora, ażeby na zawsze zostawała Prawowierną; lecz gdy potem w nieprzyjaźne dla Prawowiernego Wyznania czasy zamienioną została na Unicki Bazyliński Klasztor, i w tym stanie długo ocierpianą była od Rossyjskiego Rządu, nakoniec, skutkiem wypadków zawistych od nowych jej zakonników, sprawiedliwym wyrokiem Bożkim, z rozkazu Waszey Cesarskiej Mości, obróconą została do pierwotnego swojego przeznaczenia.

Podobało się Waszey Cesarskiej Mości przeznaczyć ten Klasztor na pomieszczenie Wołyńskiego Dyecezanego Biskupa z jego etatem, z tém nadto, ażeby ona była zapewniona przykładnymi Zakonnikami, i mogła mieć dostojęństwo Ławry.

Na skutek tego, Wołyńska Biskupia Katedra w Poczańskim Klasztorze została umieszczoną, wprowadzono do niej potrzebną liczbę godnych zakonników, wziętych z innych Dyecezy, ułożo-

ne zostało rozporządzenie o przysposobieniu jej budowli do teraźniejszego ich przeznaczenia, i zalecono sporządzić koło niej, przyzwoite Klasztorowi oparkanie.

Synod przeto znajduje za rzecz potrzebną oznaczyć stopień i skład Braci tego klasztoru, na wzór innych Prawowiernych Klasztorów, z przystosowaniem się do szczególnych jego okoliczności; i o tém naypoddanniej przedstawia na *Naywyższe* potwierdzenie Waszey Cesarskiej Mości następujące postanowienia:

1) Poczańskiemu Klasztorowi nadadź nazwisko Poczańskiej Uspeńskiej Ławry.

2) Zajmować jemu zatym w porządku Prawowiernych Klasztorów, po trzech istniejących Ławrach, czwarte miejsce.

3) Podobnie, jak w innych Ławrach, Kapłanem-Archimandrytą Poczańskiej Ławry ma być i tytułować się Wołyński Biskup.

4) W etacie tej Ławry ma być po Biskupie: Namiestnik 1; Kassyer 1; Ekonom 1; Zakrytyan 1; Jeremonachów 20; Jerodiakonów 10; Zakonników 10.

5) Utrzymanie tej Braci ma być z dochodów Ławry, wedle rozporządzenia, jakie zrobią Dyecezalny Biskup i Synod po dokładniejszym poznaniu miejscowych środków i potrzeb, które przy przekształceniu i nowym zarządzie nie zaraz mogą być oznaczone.

6) Istniejący etat Biskupiego domu i Katedralnego Soboru ma pozostać w uprzednim stanie, z tém wszakże, iż bracia Biskupiego domu, uważając potrzebę, mogą być używani do służby i w Ławrze, i pobierać od niej wsparcie dodatkowe do ograniczonego etatowego wyznaczenia.

7) Zamiast oznaczonej etatem liczby służ klasztornych ze skarbowej wiedzy, Poczańska Ławra ma ich wybrać z własnych swych włościan.

Na autentyku własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„Ma być podług tego.”

NIKOLAJ.

Carskie Sięło dnia  
14 paźdz. 1855 r.

Sankt-Petersburski Ober-Policmeyster dnia 19 listopada t. r., ogłosił dla powszechnej wiadomości, co następuje:

„*Nayjaśniejszy Pan*, *Naywyżey* rozkazać raczył, podczas przybywania w Sankt-Petersburgu wody zachowywać następujące prawidła:

1ód), Gdy woda podnosi się wyżej trzech sążni, strzelać w galerney przystani z dział trzy razy, i na wierzchu głównej Admiralicji wywieszać w dzień czerwone bandery ze czterech stron, w nocy zaś wystawiać tyleż latarni.

2re), Gdy woda podniesie się wyżej nad cztery sążnie, wtenczas, oprócz czerwonych bander, wywieszać cztery bandery białe na strzałach, w nocy zaś wystawiać tymże sposobem cztery czerwone latarnie.

3cie), Gdy woda podniesie się wyżej pięciu sążni, strzelać co pół godziny z Głównej Admiralicji, mając też same bandery lub latarnie, jakie są oznaczone w 2gim punkcie.

4te), Gdy woda jest wyżej sześciu sążni, strzelać co kwadrans; i

5te), Kiedy woda dorydzie do siedmiu sążni, strzelać co kwadrans po dwa razy, i wtenczas ten sygnał powtarzać z Sankt-Petersburskiej twierdzy tymże sposobem.

Spełniając *Naywyższą* Jego Cesarskiej Mości Wolę, objawioną mnie przez JW. Wojennego Jenerał-Gubernatora, w zaleceniu z dnia 18 t. m. za Nrem 10, 187, Sankt-Petersburska Policja uwiadamia o tém mieszkańców stolicy, z tém:

1ód), Ażeby wszyscy żyjący w Podwalach, w niskich częściach miasta, wynosili się ze swych mieszkań, gdy woda podeymuje się wyżej sześciu sążni, t. j., kiedy w Głównej Admiralicji strzelać będą co kwadrans; i



are), Ażeby ustanowione Policyjne czółna, które znajdują się we wszystkich częściach, podczas podniesienia się wody były gotowe do dania pomocy za najpierwszą potrzebą, lub na czyjekolwiek z mieszkańców zapotrzebowanie."

— Na skutek nayspododanniejszego przedstawienia P. Ministra Skarbu, JEJ. CESARSKA MOŚĆ w dniu 3 listopada N a y w y ż e y rozkazać raczył, włościanina górniczych zakładów Rzeczywistego Szambelana Wsiewołodzkiego, Mateusza *Nazukina*, za szczególną pracowitość i znajomości w mechanice, nagrodzić srebrnym medalem z napisem „za pożyteczne” dla noszenia na szyi na wstędze Sw. Anny. (G. S. P.).

Warszawa d. 17 grudnia.

Z poprzedniego ogłoszenia wiadomym już zostało o spełnioney ekzekucyi w Warszawie dnia 14 (26) listopada r. b. na czterech przestępcach, należących do band uzbrojonych. W takich samych przewinieniach, Audytoryat polowy czynney Armii znalazł znowu winnymi:

1. Antoniego Winnickiego, iż, wydaliwszy się do Francyi, należał tam do związku karbonarów, a później przyłączył się do spisku Zaliwskiego, przyjął tytuł naczelnika w Gostyńskim i Kujawskim Obwodach, celem zrobienia powstania przybył tajno do Królestwa, oznajmił różnym obywatelom swoje występne zamiary, i nakłaniał ich do uczestnictwa:

2. Józefa Dąbkowskiego, iż dobrowolnie przyłączył się do bandy Zawiszy i miał udział w morderstwach, dopełnionych w Krośniewickich lasach na oficerze, podoficerze i dwóch żołnierzach huzarów Rossyjskich.

3. Pawła Woytkiewicza, i

4. Grzegorza Zajęca, iż w roku 1831, oddaliwszy się wraz z innemi do Pruss, przyłączyli się tamże później do bandy Borzewskiego i Zawiszy, przeszli tajno granice Królestwa Polskiego z orężem w ręku, celem zrobienia powstania i mieli również udział w zamordowaniu trzech kozaków, oficera, podoficera i dwóch huzarów; i

5. Ignacego Moroza, iż się przyłączył do bandy burzycieli i należał do morderstw, dopełnionych w Krośniewickich lasach.

Za powyższe tak ważne przewinienia polowy Audytoryat czynney Armii, na zasadzie praw karno-wojskowych, skazał wyżej wyrażonych: Antoniego Winnickiego, Józefa Dąbkowskiego, Pawła Woytkiewicza, Grzegorza Zajęca i Ignacego Moroza na rozstrzelanie.

Wyrok takowy, po zatwierdzeniu przez Główno-komenderującego czynną Armią, wykonanym został na Winnickim i Dąbkowskim w Kaliszu, a Woytkiewicz, Zajęca i na Morozie w mieście Lipnie w Województwie Płockiem.

— Dnia 18 —

JO. Xiążę Warszawski, Jenerał Feldmarszałek, Hrabia Paskiewicz-Erywański, Namiestnik JEJ. CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI w Królestwie Polskiem, pragnąc dręgi dla wszystkich wienych poddanych, dzień dzisiejszey Uroczystości, Imienin JEJ. CESARSKIEJ MOŚCI odznaczyc czynem miłosierdzia, wrodzonego uczuciom naszego MONARCHY, na mocy udzielonej sobie władzy, raczył 50ciu osobom, które z śledztw i sądu okazały się winnemi uczestnicwa w zamiarach zbrodniarzy, usiłujących wznieść nowy rokosz w Królestwie Polskiem, oraz i w drugich przestępstwach politycznych, za które według praw podlegali ciężkim karom, udzielić zupełne przebaczenie, z dozwoleń powrótu do swych zamieszkań. Osoby te są następujące: — Floryan Drozdowski, obywatel miasta Warszawy. — Wincenty Łokocz, wolno praktykujący lekarz. — Józef Tomen, obywatel Warszawski. — Józef Więckowski, Assessor Ekonomiczny Kommissyi Województwa Kaliskiego. — Eufrozyna Mirosławska, obywatelka z miasta Lubranczyka. — Tekla Winnicka, żona Antoniego Winnickiego. — Józefa Ujazdowska, dziedziczka wsi Zbijewa. — Biernacka, dziedziczka wsi So-

kolnik. — Józefa Więckowska, żona Assessora Ekonomicznego. — Jan Liberadzki, syn byłego Radcy Towarzystwa Kredytowego Województwa Kaliskiego. — Franciszek Ostrowski, syn właściciela wsi Złotopola. — Ludwik Ostrowski, dzierżawca wsi Lubowic. — Wiktor Cieluński, dziedzic wsi Lutoborza. — Adam Benkowski, smolarz. — Seweryn Cybulski, Strażnik leśny. — Albin Papuziński, zamieszkały we wsi Goblic. — Stefan Zboński, dziedzic wsi Wistki. — Jan Bardziński, właściciel wsi Głazkowa. — Ignacy Dębiński, ze wsi Goblica. — Felix Kisielewski, ze wsi Kisielewa. — Maciej Sulimierski, dziedzic wsi Wiesiełki. — Apolinary Sulimierski, dz. wsi Wydrzyna. — Antoni Prondziński, dziedzic wsi Bielewa. — Kazimierz Boblewski, dziedzic wsi Rzosny. — Hieronim Tarnowski, dz. wsi Kliczkowa. — Honorysz Biernacki, dz. wsi Sulcewicz. — Felix Grabowski, dz. wsi Strachowa. — Jan Gówarzewski, Obronca Sądowy z miasta Sieradza. — Józef Zaborowski, właściciel wsi Magnus. — Ignacy Truszkowski, dziedzic wsi Gorek. — Albert Tarnowski, włościanin wsi Kliczkowa. — Konstanty Walewski, mieszkający w domu swego stryja Stanisława Walewskiego. — Marcin Nowakowski, Pisarz Ekonomiczny. — Włościanie z wsi Dzbanki: Michał Traydos, Antoni Jastrząb, Woyciech Reytarowicz, Ignacy Golewski i Antoni Jaszcak. — Mateusz Sulimierski, oyciec Emisaryuszów Sulimierskich. — Emilian Cielicki, dziedzic wsi Szydłowa. — Ludwik Sulimierski, dziedzic wsi Złotnik. — Felix Walewski, włośc. wsi Broszewiciny. — Jakób Turkowski, mieszkaniec wsi Golenowa. — Ferdynand Aleziusz, dzierżawca wsi Wielkiey. — Ludwik Grodzicki, były Radca Towarzystwa Kredytow. Wojew. Kaliskiego. — Stanisław Walderowicz, były Podporucznik wojsk Polskich. — Zygmunt Walewski, Akademik Krakowskiego Uniwersytetu. — Teofil Rudnicki, Kaliski mieszkaniec. — Adam Kendrzyński, dziedzic wsi Mokricy. — Alexy Jerzmanowski, obywatel z Łęczyckiego Obwodu. (G.W.)

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 10 grudnia.

Gazeta Wiedeńska zawiera spis osób, podniesionych do rang wyższych i przemian w wojsku: Jenerał-Majorowie, Baron Józef Rossner von Rossenech i Baron Wilhelm von Mengen, otrzymali stopień Feldmarszałków - Poruczników, Jenerał kawaleryi Baron Spleny został mianowany kapitanem gwardyi Węgierskiej, na miejscu zmarłego Xięcia Mikołaja Esterhazy.

Jak słysząc Xiężnę Berry na czas krótki oczekują w Pradze.

Gazeta Powszechna donosi z Wiednia. Zdaje się, iż tu mają zamiar wprowadzić telegrafy, i mają być uczynione próby ze starymi telegrafami, będącymi w zbrojowni. Co jeżeli do skutku przyjdzie, tedy, jak wnosić należy, zostaną urządzone linie telegraficzne do granic włoskich, bawarskich, polskich, i tureckich. (A.P.S.Z.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Amszterdam d. 6 grudnia.

Dzisiejszy radośny, 41 dzień urodzin J.K.W., Xięcia Oranii, obchodzono tu zwyczajnym sposobem, wywieszeniem bander i biciem we dzwony.

Haga dnia 6 grudnia.

Pod Harlem, 2 b.m., rano około godziny 4tej, wielu mieszkańców słyszało mocne trzęsienie ziemi, od 20 do 25 sekund. Na godzinę przedtém silny dął wiatr, lecz w chwili trzęsienia zupełnie było spokojnie. (A. P. S. Z.)

— Dnia 10 —

D. 6 złożył Hr. Potemkin jako Cesarzsko-Rossyjski Poseł, swe listy wierzytelne J. K. M. Prócz niego Rossyjskie poselstwo przy naszym dworze składa się teraz z dotychczasowego sprawującego interessa Xięcia Dołhorukiego i sekretarza poselstwa Donaurow. Zapewniają, iż Xiążę



Lieven w Londynie, otrzyma nowe instrukcje, zupełnie zgodne z poleceniami, danemi pełnomocnikom: Pruskiemu i Austriackiemu, przy konferencyi. (A.P.S.Z.)

Na wyjazd Xcia Oranii do St.-Petersburga, dzień 15 grudnia jest przeznaczony; Xiążę ma tam dwa miesiące zabawić. (G. P. S.)

Bruxella d. 7 grudnia.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby Reprezentantów, Minister wojny przekładał projekt do prawa, przez który ogólna liczba wojska, prócz 12,000 ruchomej gwardyi narodowej, jest postanowioną do 110,000 żołnierzy. Uwiadomił także, iż pracuje nad projektem, względem utworzenia wojska rezerwowego, aby wojsko mogło być postawione na stopie pokoju, jak skoro pokój ostatecznie zawartym zostanie. (A. P. S. Z.)

Szwecya i Norwegia.

Sztokholm dnia 5 grudnia.

Gazeta urzędowa zawiera list otwarty J. K. M. i postanowienia wydane d. 23 listop. 1833 r. przez które Karol Jan z Bożej łaski, Król Szwecyi, Norwegii, Gotow i Wandalow, zwołuje wszystkich wiernych poddanych, Szwedzkie Stany państwa, Hrabów, Baronów, Arcybiskupów i Biskupów, stan Rycerski i Szlachtę, Duchowieństwo, stan mieski i włościański, na Sejm nadzwyczajny d. 15 stycznia r. n. w Sztokholmie, rozpocząć się mający, a to tym końcem, aby się naradzić względem prawa o monecie d. 1 marca 1830 uchwalonego.

Wczora, jako w dzień doroczny Imienia Nstępcey Tronu, wielki był obiad u Króla (A.P.S.Z.)

Niemcy.

Freyburg d. 5 grudnia.

(Merkury Szwabski) Smutny przypadek d. 1 każdej nocy nowych niepokojów staje się przyczyną. Wczoraj wieczorem, wystrzelono z jednego okna na patrol. Sprawcą tego był pewien uczeń zupełnie pijany, który wszystkie swawole dnia tego, chciał zakończyć wystrzałem. Wczoraj znowu wielka była wrzawa i znowu strzelano, czego znowu przyczyną byli studenci. Nocny patrol składa się z trzech oficerów i trzech prostych żołnierzy. (A. P. S. Z.)

Hamburg 11 grudnia.

Listy, które wprost z Malagi dzisiaj tu przysłyły są pod d. 16 listopada, i donoszą, iż cholera tam straszliwie się wzmaga, tak iż do d. 15 zachorowało 7 do 8,000 osób, a tegoż dnia przeszło 100 umarło. Najwięcej umiera dzieci; między innemi także lekarze PP. Brüll i Agwirre, stali się ofiarą tej choroby. (Kor. Hamb.)

Francya.

Paryż dnia 6 grudnia.

W liście z Bayonny, pod dniem 2 głoszą: od dwóch dni braknie wszelkich wiadomości; należy oczekiwać rozpoczęcia przez Sarsfielda działań w Nawarrze, i nie wiemy jeszcze, czyli już wszedł on do tej prowincyi. Karoliści przestali przybywać, co przypisać należy okoliczności, iż po wejściu Sarsfielda do Vittorii, Junta Alawy na swe żądanie otrzymała od niego przebaczenie dla wszystkich osób stopni niższych od kapitana, które do powstania należały. Przebaczenie to dnia 22 listopada na dni 14 zastrzeżone, przez Rząd przyjęte zostało, i Gazeta Madrycka pod 24 listopada o niem namienia. Bez wątpienia nie wiedzieli o niem powstańcy, spieszenie zmykający do Francyi, z kąd wnosić należy, iż ci z liczby ich, którzy się mogą spodziewać przebaczenia, wrócą dopiero do swej oyczyzny. Wczora otrzymaliśmy tu listy z Madrytu pod dniem 24 listopada przez Saragossę i Oleron. Jeszcze nie urządzono poczty na prostej drodze z Vittorii,

lecz wkrótce zapewne zaprowadzoną zostanie, ponieważ obawiać się potrzeba, aby śnieg nie utrudnił komunikacyi na Jaca, Camfrani t. d. W stolicy aresztowano wielu ze stronnictwa Karolistów, którzy, jak już doniesiono, ułożyli dnia 15 listopada wszcząć powstanie, które atoli było odkryte i uśmierzone. Z prowincyi nie wiele jest co nowego. Jaureguy osadził Tolozę i siły swe powiększa znaczną liczbą ochotników, ciągnących się do jego wojska, tak, iż wkrótce będzie w stanie powściągnąć wszelkie zamachy Karolistów, jeżeli jeszcze ośmielią się coś począć. Sarsfield nie poczytał za potrzebną, wysłać w tę stronę posiłki; wkrótce obrońcy sprawy Królowej z Irun, potęczą się ze swymi towarzyszami z Vittorii. O Merino, Cuevillas i innych, nie nie słychać. Punkt główny rokoszu, klasztor Franciszkanów w Bilbao, teraz jest pusty: zakonnicy go opuścili, a przełożony Negretto ratuje się ucieczką. Powiadają, iż w tym klasztorze znaleziono kilkanaście tysięcy funtów prochu.

Z Tolozy piszą pod d. 30 listopada, iż Castagnon i El-Pastor, dnia poprzedzającego miasto to zajęli, iż Karoliści jeszcze trzymają się w Ascoitia i Aspeitia. Castagnon miał z sobą od 7 do 800 żołnierzy i dwa działa.

Journal de Paris, a za nim Monitor i Journal des Débats, dzisiaj zawierają w sobie o sprawach hiszpańskich, co następuje: Podług listów z Madrytu pod 27 listopada, zupełna spokojność panowała w stolicy. Dymissya Sarsfielda, przyjęto i w nagrodę swych zasług otrzymał on tytuł Kastylijski. Naznaczony na jego miejsce Jenerał Valdes, jak wnoszą, musiał już zdążyć do Bilbao. Droga z Madrytu do Vittorii, zupełnie jest oczyszczoną; ukazują się atoli jeszcze szczątki powstańców w okolicy Mondragon. Jenerał Castagnon zajął Tolozę; niedobitki z powstańców Baskijskich zebrałi się pod Estella w Nawarrze. Ostatnie wiadomości z Katalonii i Arragonii, od dnia 2 b. m. są zaspakajające. Nigdzie nie ma śladu wewnętrznych poruszeń, i te prowincye równie, jak cała Hiszpania, otwarcie oświadczają się za Królową. Tylko w Królestwie Walencyi powstańcy trzymają jeszcze Morella i małą twierdzę, którą Jenerał Breton blokuje, nim nie ściągnie artylleryi z Walencyi i Arragonii.

— Dnia 7 —

Mémorial Bordelais, z dnia 4 donosi z Oleron pod dniem 1 grudnia: Tenla co się z kupą powstańców rzucił do Niższej-Arragonii, by tę prowincyą podburzyć, został schwytany ze swymi żołnierzami. Przywódzca ten, skoro postrzegł kupę swą wziętą w niewolę, szukał schronienia w wiosce Hirzao. Wszyscy współwinowaycy, z nim będący, zostali rozstrzelani w Saragossie, prócz jednego, który w chwili, gdy na nim kara śmierci miała być dopełnioną, oświadczył, iż odkryje przywódcę i miejsce jego schronienia, jeśli mu życie darują. Propozycyą przyjęto, i Tula, jako kramarz po domach chodzący, schwytany, dnia następnego rozstrzelany został. Przyyli tu niektórzy xięża, przebrani w odzież cywilną, którą drogą opłacić musieli, a to, by uniknąć napadów, których w dolinie Aspe mogliby być przedmiotem.

— Dnia 8 —

Monitor i Journal de Paris, nie zawierają dzisiaj żadnych prawie wiadomości z Hiszpanii. Messenger wie jakoby, iż Jenerał Don Geronimo Valdez przybył do Bilbao, i dnia 28 listopada objął dowództwo na miejscu Jenerała Sarsfielda, mianowanego Vice-Królem Nawarry. Podług teyże gazety, obay bracia Arana objęli dowództwo nad oddziałem ochotników Królowej, składającym się z kupców, właścicieli gruntowych i dawnych konstytucyjnych ochotników.

	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
Obserwacje meteorologiczne.	d. 15 o 3 wieczor.	27 cal. 4,8 lin.	0 stopni.	Południowy.	Chmury.
	d. 14 o godz. 8½ rano.	27 — 2,1 —	— ½ —	Południowy.	Pochmurno.
	d. 15 — — —	27 — 8,3 —	— 4½ —	Póln.-Zach.	Pogoda.

DODATEK



Wilno dnia 15 Grudnia r. s. 1833 roku.

W liście prywatnym z *Bayonny* pod dniem 3 b. m. głoszą: Karoliści, jak się zdaje, z wielkiem staraniem i trudem zaciągają w Madrycie żołnierzy dla Don Carlosa, wielkie na to wydając pieniądze. Wnosić należy, iż te ich usiłowania nie do samey ograniczają się stolicy. Donoszą w liściach, że i rojalistowszy ochotnicy w Madrycie z łowu podnoszą głowy. Przebiegając wieczorem miasto, zmuszają wszystkich przechodzących do wołania *Niech żyje Infant Don Carlos*. W klasztorach wiele broni ma być ukrytey. Policya wprawdzie czuwa i czynnie działa, lecz nie śmiejąc naruszać przywilejów duchowieństwa, wtenczas tylko zabiera składy broni i ammunicyi, kiedy zupełnie rzeczy swej jest pewną. Tak niedawno zabrano podobne składy w okolicy *Alcala*, przyczem aresztowano dwóch zakonników. O stanie rzeczy w prowincjach Baskijskich nie słysząc nowego. Codziennie oczekują w *Vittorii* Jenerała *Valdes*, który, zmieniając Jenerała *Sarsfielda*, prowadzi z sobą, jak mówią, 4,000 żołnierzy posiłków. Chociaż zaś *Biskaja* w tej chwili wolną jest od rokoszanów, tego nie można o *Arragonii* powiedzieć. Nie podlega wątpliwości, iż geryllasy przebiegają tę prowincyą, tak, iż jeżeli Królestwo *Nawarry*, które prócz miasta *Pampellony*, całkiem prawie znajduje się w rękach powstańców, zostanie nawet oczyszczone, to jeszcze nie rozstrzygnie ogólnej sprawy.

Inny list z *Bayonny* pod dniem 3 donosi: Z okolic *Estella* batalion powstańców przybył do doliny *Bastan*, aby zachwycić znajdujące się działa w kuźni *Orbaiceta*, strzeżone od 150 ludzi, ze 4 armatami. Z *Pampelony* donoszą, iż z tamtąd wyruszyło 200 żołnierzy, dla wzmocnienia oddziału, znajdującego się w kuźni. Karoliści opuścili *Aspetia* i *Ascoitia*, i dopiero mają w swych rękach *Elgoibas*, *Eibas* i *Placencia*. Powstańcy z *Onata* i *Alavy* schronili się do klasztoru *Aranzay*, na górze leżącego. *El-Pastor* ciągle jeszcze zajmuje *Tolozę*.

Podług listu z *St. Sebastian* pod 2 grudnia, junta znajdującą się w *Tolozie*, ratowała się ucieczką, i oddaliła się do klasztoru, położonego na wysokiej skale *S. Michała de Excelsis*.

Nadzwyczajny dodatek do *Madryckiej Gazety Dworu*, pod 24 listopada nawiera następny urzędowy artykuł: „Królowa ze zwyczajną sobie łaskawością, przyjęła wyrażenie uczuć wystaney od prowincyi *Alawy* do niej deputacyi. J. K. M. na słabych i obłąkanych rozciągnie swą łaskę, lecz surową wymierzy sprawiedliwość właściwym przestępcom, to jest: dumnym przywódcóm, którzy w zbrodniczych zamiarach, chcieli ciągnąć własne zyski z nieszczęść i krwi ludu. Wyżey przywiedzione wypadki, okazały przed całą Europą, na jak mocnych i niezachwianych posadach, wznosi się tron naszej ubóstwianey Królowey *Izabeli II*. On się opiera na starożytnym prawie fundamentalnym Monarchii, na powszechnym życzeniu i żarliwej miłości ludów, na cnotach i mądrości naszej Królowey Regentki, która przez zdziałane dobro, już zasłużyła na nazwanie Matki Hiszpanów, i obudziła w narodzie nadzieję prawdziwego odrodzenia się, i nakoniec na niezwykłej waleczności; nieprzełamanej wierności woyska naszego. Żołnierze, co się tak walecznie z powstańcami potykali, otrzymają od J. K. M. zasłużoną nagrodę.

Zawczoray wieczorem Cesarsko-Rossyyski Poseł i Cesarsko-Austryacki, równie jak Królewsko-Pruski i Królewsko-Bawarski, mieli u Króla posłuchanie.

*Gazette de France* odwołuje wiadomość o przybyciu Marszałka *Clauzel* do Paryża, dodając, iż on z *Tulonu* miał się naprzód udać do departamentu *Wyższej Garony*, i że podczas otwarcia Izby do stolicy przybędzie.

— Dnia 9 —

Wiadomości z *Madrytu* aż do 1 b. m. są zaspakajające. Jednakże papiery nieco spadły, Mi-

nister Finansów po zasięgnięciu rady u mniejszych domów handlowych i kapitalistów stolicy, z ich pomocą spodziewa się zaradzić naglącym potrzebom Skarbu. Z Królestwa *Walencyi* otrzymano pomyślne wiadomości. Wszczęte na rozmaitych punktach w tej prowincyi poruszenia, spełzły na niczem, i zdaje się, że Rząd się utwierdza. Otrzymano w *Madrycie* wiadomość o wypłynieniu *Don Carlosa* do *Bilbao*. Jeżeli to prawda (powiada *Journal des Débats*) tedy Infant do swej wyprawy bardzo złą porę obrał.

Z *Bayonny* piszą pod dniem 7 b. m. Jenerał *Valdes* objął dowództwo nad wojskiem w prowincjach Baskijskich. Woyska Królowey osadziły *Mondragon* i *Ognate*, wyparłszy powstańców z tych punktów. Jenerał *Castanon* zaprowadził związki z Jenerałem *Valdes*. Wieść o wzięciu w niewolę Brygadiera *Tena*, i o rozproszeniu zostającej pod jego rozkazami kupy, potwierdza się. Rozstrzelano tego dowódcę powstańców dnia 26 listopada pod *Alcaniz*. W *Arragonii* zupełna panuje spokojność.

*Messenger des Chambres*, podług listu z *Madrytu* pod 1 grudnia mówi: za otrzymaniem wiadomości o pomyślnem działaniu oręża Królowey w prowincjach Baskijskich, lud okazywał najwyższą radość, i obawiano się, aby nie przyszło do jakich nadużyć. Policya więc rozkazała aresztować kilku zagorzańców, lecz to zwiększyło wzburzenie umysłów. Okrzyk, śmierć *Zea!* mieszał się z okrzykiem *niech żyje Królowa*, tak, iż nie dawno mianowany Gubernatorem *Madrytu* *Markiz Epeja*, rozkazał wypuścić na wolność aresztowanych. Powolność ta dobre miała skutki, i spokojność powoli znowu się przywróciła.

*Journal des Débats* utrzymuje, iż podana wczoray przez *Constitutionnel* wiadomość o nowych nieporozumieniach, zaszłych między Ministrem wojny i Ministrem Finansów, jest bezzasadną.

Rząd postanowił urządzić nową linią telegrafów z *Bordeaux* do *Montpellier*, przez *Toulouse*, *Carcassone*, *Narbonne* i *Perpignan*.

Przez królewskie postanowienie pod dniem 22 października, naznaczono Ministrowi spraw zagranicznych nowy nadzwyczajny dodatek na koszt podróży i kurjerów, ponieważ summa, na ten przedmiot przepisana, dawno już wyczerpaną została. (*Allg. Pr. St. Zeit.*)

## ANGLIA.

Londyn dnia 7 grudnia.

Król w następujący poniedziałek będzie miał radę gabinetową w *Brighton*.

Poseł Belgijski *P. Vandeveyer* i Francuzki sprawujący interessa, mieli wczoray narady z Lordem *Palmerstonem*, w departamencie spraw zagranicznych. Potem ostatni i *Sir J. Graham* naradzali się z Hr. *Grey* w urzędzie skarbu.

*Atlas* następnie się wyraża o stanie rzeczy w Portugalii: Jak wnosić należy, okoliczność, iż *Don Pedro* ciągle na czele rządu Portugalskiego zostaje, większą przyniesie szkodę sprawie jego córki, jak wszystkie przedsięwzięcia *Miguelistów*. Umierający *Fremont* oskarżał go o niesprawiedliwość; Hr. *Taipa* ogłosił drugi list, gdzie mu przedayność przypisuje; a głos powszechny w *Lisbonie* świadczy o powszechnej przeciw niemu niechęci. Woyska zajmują jeszcze też same stanowiska, z tą różnicą, iż *Saldanha* przednie swe strażę pomknął bliżej pod mury *Santarem*. (*A.P.S.Z.*)

## HISZPANIA.

Madryt 26 listop.

*Gazeta Madrycka* w nadzwyczajnym dodatku, zawiera doniesienie od woyska z głównej kwatery w *Vittorii* pod 22. Jenerał *Sarsfield* w niem uwiadamia o swych działaniach i o osadzeniu *Vittorii*, oraz wyraża nadzieję, iż zajęcie *Vittorii* i *Bilbao*, w krótkim czasie pociągnie za sobą poddanie się tych prowincyi i przyłącza się



oficerów i szeregowych, którzy się w potyczce do-  
20 odznaczili.

Taż gazeta donosi, iż Jenerał-Porucznik *Don Pedro Sarsfield*, przez wzgląd na świetne i pełne chwały usługi, jakie w chwalebnej wojnie o niepodległość i teraz w obronie tronu, okazał, nie mniej też przez wzgląd na to, co w nowym swym urzędzie, jako Wice-Król Nawarry dokona, otrzymał tytuł Granda Kastylijskiego. Tylko na własną prośbę uwalnia się od dowództwa, które jest powierzone jenerałowi *Valdes*.

Gazety paryżkie, zawierają list prywatny z *Madrytu* pod d. 23 p. m., w którym gloszą: wieść o zaciągnięciu nowej pożyczki 25 mil. fr. ciągle się utrzymuje, i nie wątpią, iż na korzystnych warunkach zawartą zostanie. — Markiz *Casa-Irujo*, przez *Zea Bermudez* od spraw publicznych oddalony, dopiero, jak słychać, znowu otrzyma miejsce. Mówią o tem, iż wkrótce w *Paryżu* poczynnie wychodzi gazeta polityczna w języku hiszpańskim, i że tutejszy rząd zgodził się na przesłanie jej do Hiszpanii, pod warunkiem, iż Redaktor w duchu jego pisać będzie. — Manifest Infanta *Don Carlosa z Valencii de Alcantara* pod 6 paźdź., dla umiarkowanego w nim tonu i obiecanej bezwarunkowej amnestyi, wielu pozyskał stronników. Duch powstania w prowincjach potudniowych nie jest uśmierzoną: wszędzie on panuje i duchowni bez wątpienia najwięcej się do tego przykładają, iż ciągle zbierają się kupy rkoszanów i kray przebiegają. W szędzie, nawet w stolicy samej, zaciągają żołnierzy dla *Don Carlosa*. Na pieniądzech nie zbywa, albowiem każdemu wstępującemu w szeregi Karolistów, dają na rękę 100 fr. Jenerałny Kapitan *Estremadury*, zalecił opatrzyć w żywność twierdzę *Badajez* na trzy miesiące i prosił u rządu o woyska. Ostrożność tę przypisują okoliczności, iż *Don Carlos*, za podaną sposobnością i po zebraniu dostatecznej woysk liczby, ma zamiar wkroczyć do Hiszpanii. (A. P. S. Z.)

#### STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ. Nowy-York dnia 17 listopada.

Gazety publiczne obrachowały, iż pod koniec tego roku, po odrzuceniu długu narodowego, jeszcze się zostanie przewyżki około 12 milionów dolarów w skarbie, a ztąd wyprowadzają domysł, iż na następnym Kongressie, pytanie względem zniesienia ceł, znowu da powód do bardzo żwawych rozpraw. (A. P. S. Z.)

#### Do Redaktora Kuryera Litewskiego.

Zwiedzając zagraniczne, mianowicie *Saskie*, stawniejsze owczarnie, miałem zrzeczność nauczenia się sposobu gatunkowania i utrzymywania owiec; sposobu, który w kilku miejscach do najwyższego został posunięty stopnia. Przejeżdżając później przez Królestwo Polskie, z wielkim zadziwieniem, słyszałem chwaloną powszechnie krajową owczarnię, w Województwie Podlaskim, powiecie Wągrowskim, w majątności *Grodka*, nad Bugiem, z wielkim kosztem założoną. Dla przeświadczenia się o prawdzie, zboczyłem do tego miejsca umyślnie, i z prawdziwą rozkoszą znalazłem stado, z 800 przeszło sztuk złożone, wzorowie utrzymywane, i z czystej rasy merynosów *Saskich* pochodzące. Tu się przekonałem, ile gorliwość światłego obywatela może całemu krajowi sprawić użytku: dziś bowiem owczarnia ta, mojem zdaniem, mogąc się ubiegać o pierwszeństwo z najsławniejszymi zagranicznymi, ulepszyła już nie jedną okoliczną. Spodziewać się więc należy, że i wszyscy, czuli o dobro swe gospodarze, korzystać z tego nie omieszkają, starając się o uszlachetnienie swych owczarni przez kupno z tego stada *Baranów i Macior*, z czystej rasy *Saskich* merynosów pochodzących, a których sprowadze-

nie mniej nierównie od zagranicznych kosztować będzie.

Pisałem 1 grudnia 1853 r. A. Sz....

(1443)

#### O G Ł O S Z E N I A.

1 Zarządzający VI okręgiem dróg Komunikacyi, wzywa niniejszém życzącym podjąć się dostawy niżej wyrażonych materyałów z dostawieniem ich na 15 marca 1854 roku, podług wyrażonych niżej miejsc; takowi życzący mają przybyć na targi z należytymi ewikcyami do M. Pińska na 18 grudnia teraźniejszego roku z przetargiem we dwa dni.

#### Nad Ogińskim kanałem.

Bierwion sosnowych długości 4 grub. 8 wier. 50	3 sążni 8	— 50
4 — 7 — 200	3 — 7 — 200	4 — 6 — 100
5 — 5 — 100		

Dla 2ch wierzechnich i 2ch spodnich zapasowych półowiecznych słuźowych wrot.

Brusow dębowych dł. 13 fut. grub. w □ 18 dium. 2	13 — — — 16 — 2	15 — — — 14 — 2
17 — — — 14 — 2	17 — — — 16 — 2	9 — — — 18 — 2

Brusow sosnowych dł. 21 — — — 14 — 4	21 — — — 10 — 8	14 — — — 10 — 2
--------------------------------------	-----------------	-----------------

Bierwion sosnow. dł. 26 fut. grubości 8 wier. 4

#### Nad rzeką Szczarą W. Dobromyśl.

Bierwion sosnowych dł. 4 sąż. grub. 7 wier. 100	3 — — — 7 — 100	4 — — — 5 — 50
5 — — — 5 — 50		

#### Przy trzech słuźach na rzece Horyniu.

Bierwion sosnowych dł. 4 sąż. grub. 7 wier. 100	3 — — — 7 — 100	4 — — — 6 — 50
5 — — — 5 — 50		

Dla 4ch wierzechnich i 4ch spodnich zapasowych słuźowych wrot.

Brusow dębow. dł. 13 futow grub. w □ 18 dium. 4	13 — — — 16 — 4	15 — — — 14 — 4
17 — — — 14 — 4	17 — — — 16 — 4	9 — — — 18 — 4

Brusow sosno. dł. 21 — — — 14 — 8	21 — — — 10 — 16	14 — — — 10 — 4
-----------------------------------	------------------	-----------------

Bierwion sosno. dł. 26 futow grubości 8 wier. sztuk 8

Sekretarz Okręgu A. Aszemur.

(1452)

1 Z majątkow Ostrowszczyzny i Owil, w Powiecie Witkomier. leżących, do dziedzictwa W W. Andrzeja Chorażego, oraz Dominika i Bogumiły b. Assesorów Sądu Niższego Witkomier. Magnuszewskich należących, w różnych datach zbiegli włościanie, jako to: Tomasz Jakób i Michał synowie Macieja Girczowie ze wsi Sznikszt z exdywizyi J W. Xawerego Platara wydzielani; Audakim Fiodorów z synami Kapryanem i Afanasiewem, oraz Kazimierz Burzyński i Antoni Urbanowicz ze wsi Owil. Jakowi włościanie w nowej rewizyi będą zamieszczeni przy wspomnianych majątkach. Aby więc nikt onych u siebie nie utrzymywał, i do swych skazek nie zapisywał, zastrzega się — W przeciwnym razie prawem czynić się dopominek będzie, i że podatki niewolnie zapisujący do swych skazek tracić będzie musiał, zapowiada się. Datt roku 1853 msca decembra 13 dnia. (1453)



# DODATEK DRUGI DO GAZETY KURIERA LITEWSKIEGO N. 148,

Wilno dnia 15 Grudnia r. 1833 roku.

Dalszy ciąg raportu Ministerium Narodowego Oświecenia za 1831 rok.  
(Ob. N. 122, 123 124 i 125 Kur. Lit.)

## T A B L I C E.

(N. 1.) O liczbie zakładów naukowych w naukowych wydziałach i zarządach, znajdujących się w wiedzy Ministerium Narodowego Oświecenia za r. 1831 i 1832.

	Uniwersytety.		Licea i wyższe zakłady.		Gymnazya.		Szkoły Powiatowe.		Parafialne i wiejskie.		Prywatne pensyony i konwikty.		Ogół.	
	1831	1832	1831	1832	1831	1832	1831	1832	1831	1832	1831	1832	1831	1832
a) w wydziałach naukowych.														
Sankt-Petersburskim . . . . .	1	1	—	—	7	8	45	47	63	73	80	81	196	210
Moskiewskim . . . . .	1	1	1	1	12	12	89	91	171	179	36	40	310	324
Dorpackim . . . . .	2	1	—	—	4	4	24	24	11	68	154	157	294	254
Wileńskim (skassowanym r. 1832). . . . .	1	—	—	—	7	—	22	—	45	—	17	—	92	—
Charkowskim . . . . .	1	1	1	—	13	8	97	69	91	42	31	23	234	143
Kazańskim . . . . .	1	1	—	—	8	8	58	58	40	46	3	5	110	118
Białoruskim (do którego przyłączono pozostałe dyrekcje wydziału Wileńskiego) . . . . .	—	—	—	—	7	14	24	40	32	111	15	38	78	203
Kijowskim (urządzonym ze czterech zachodnich dyrekcji wydziału Charkowskiego) . . . . .	—	—	—	1	—	5	—	18	—	8	—	—	—	32
Odesskim (powiększonym r. 1832 przez przyłączenie dwóch dyrekcji wydziału Charkowskiego) . . . . .	—	—	1	1	—	2	6	16	5	12	8	10	18	41
b) w oddzielnych zarządach.														
Zakaukazkim . . . . .	—	—	—	—	1	1	7	10	—	—	—	2	8	13
Sybirskim . . . . .	—	—	—	—	2	2	20	20	13	13	1	2	36	37
Ogółem . . . . .	6	5	3	3	61	64	392	393	469	552	345	358	1276	1375

(N. 2.) O liczbie uczących i uczących się w Uniwersytetach i Głównym Pedagogicznym Instytucie za rok 1831 i 1832.

	Liczba uczących i innych pełniących obowiązki osób.		Liczba uczących się.	
	1831	1832	1831	1832
W Sankt-Petersburskim Uniwersytecie . . . . .	42	43	236	219
— Moskiewskim . . . . .	78	78	814	719
— Dorpackim . . . . .	73	13	592	585
— Charkowskim . . . . .	95	92	313	369
— Kazańskim . . . . .	54	61	146	181
— Wileńskim . . . . .	95	—	120	—
— Głównym Pedagogicznym Instytucie . . . . .	25	33	94	80
Ogółem . . . . .	462	580	2315	2153

(N. 3.) O liczbie Szkół, uczących i uczących się w wydziałach naukowych i zarządach za 1831 i 1832 r.

	Liczba dyrekcji.		Liczba Szkół.		Liczba uczących i innych pełniących obowiązki osób.		Liczba uczących się.	
	1831	1832	1831	1832	1831	1832	1831	1832
a) W wydziałach naukowych.								
Sankt-Petersburskim . . . . .	6	6	195	209	309	403	8,714	8,778
Moskiewskim . . . . .	11	11	309	323	932	789	14,969	16,210
Dorpackim . . . . .	4	4	293	253	762	822	7,625	7,957
Wileńskim (skassowanym r. 1832) . . . . .	3	—	91	—	306	—	6,654	—
Kazańskim . . . . .	8	8	109	117	456	477	6,881	7,625
Charkowskim . . . . .	15	9	233	142	827	559	14,648	9,694
Białoruskim (do którego w 1832 r. przyłączone trzy pozostałe dyrekcje wydziału Wileńskiego) . . . . .	3	6	78	203	301	634	4,712	8,652
Kijowskim (urządzonym ze czterech dyrekcji zachodnich wydziału Charkowskiego) . . . . .	—	4	—	32	—	347	—	3,516
Odesskim (powiększonym r. 1832 przyłączeniem trzech dyrekcji od wydziału Charkowskiego) . . . . .	1	3	18	41	142	255	1,214	3,249
b) W oddzielnych zarządach.								
Zakaukazkim . . . . .	1	1	8	13	35	64	709	1,181
Sybirskim . . . . .	4	4	36	37	100	100	2,241	2,385
Ogółem . . . . .	56	56	1,270	1,370	4,170	4,450	68,367	69,246
A licząc w to Uniwersytety i Główny Instytut Pedagogiczny . . . . .	—	—	1,277	1,376	4,632	5,030	70,662	71,399



1. Отъ Гродненскаго Городового Магистрата симъ объявляется, что на основаніи Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Манифеста состоявшагося въ 16 день Іюня сего года, учинёно въ Магистратѣ 28 Ноября сего года общественное постановленіе, по коему назначены Депутаты оны Мѣщанъ Христіанъ при Городовомъ Магистратѣ для принятія ревизскихъ Сказокъ до 1-го Марта 1834 года; почему все вообще лица, должншіе бывшіе записаны въ ревизскихъ Сказкахъ сего Города, должны подать таковыя въ двухъ экземплярахъ по установленной формѣ непременно къ выше означенному сроку, то есть: 1-му Марту, дабы Магистратъ до 1-го Мая тогожъ года могъ повѣрить и сличить общую Сказку для отсылки въ ревизскую Коммиссію. — При томъ Магистратъ предарешъ всехъ вообще Мѣщанъ Города Гродна въ разныхъ мѣстахъ жилищнующихъ, что ежели они къ назначенному сроку неявились для подачи Сказокъ въ Магистратъ и чрезъ то окажутся прописными, то вся отвѣстность падетъ на нихъ и они лично будутъ подвержены законному взысканію по всей строгости. — Для того проситъ Магистратъ неподведомственныхъ оному лицъ, дабы имѣющихъ у себя во услуженіи Гродненскихъ Мѣщанъ безъ печатной Квианціи оны Магистрата въ подачѣ Сказокъ непередерживали. — А чтобы никто немогъ отговариваться незнаніемъ, публикуется по всемірно печатными объявленіями — Гродно Ноября 30 дня 1833 года.

Бургомисръ Адрианъ Харинъ.  
Рапманъ Карлъ Германъ.  
Рапманъ Людвигъ Шмикъ. (1437)

1833 года Декабря 14го дня. Отъ Виленской Губернской Почтовой Конторы, всенародно объявляется ниже слѣдующее:

По случаю направленія хода Почтъ изъ Санктъ-Петербурга въ Ковно, Вильно, Гродно и обратно чрезъ Порховъ, Псковъ, Динабургъ; на основаніи предписанія Почтоваго Департамента отъ 1го сего Декабря N. 6,726, Почты изъ Вильна съ сего числа на все тракты отправляемы будутъ по Понедѣльникамъ и Четвергамъ, а поному приѣмъ какъ денежной такъ и простой корреспонденціи производимъ будутъ на все тракты два раза въ недѣлю, то есть: по Воскресеніямъ и Средамъ отъ 7 до 12 часовъ утра.

Почтмейстеръ Губернскій Александръ Трефуртъ.  
Писмоводитель Козловскій.

2. Kommissoryatski Departament Ministerium Woennego огласза, iż w nim 18. przeznaczony targ, a 22 Stycznia następującego 1834 roku przetarg, na dostawę, w ciągu jednego lub dwóch lat, zapasów, materiałów i lekarstw dla Dubieńskiego Szpitala. Zaczemъ życzący uczestniczyć w takowych targach mogą przybyć na przeznaczone ku temu terminy do Departamentu, osobiście lub przysłać swoich pełnomocników z prawnymi załogami, i na prawo weyścia w podradъ świadectwami; kondycye zaś w rzeczonym przedmiocie można widzieć w Departamencie, każdodziennie, prócz dni świątecznych, od 10 godziny zrana do 2giey

1. Od Grodzieńskiego Mieyskiego Magistratu ninieyszemъ огласза się, iż na ośnowie N a y w y s z e g o J E G O I M P E R A T O R S K I E Y M O Ś C I M a n i f e s t u nastęego na dniu 16 Czerwca terażniejszego roku, uczyniono w Magistracie dnia 28 Listopada terażniejszego roku postanowienie Zgromadzenia, podługъ którego wyznaczeni zostali Deputaci od mieszczan Chryścijan przy mieskim Magistracie, dla przyjmowania rewizyjnych skazek do 1go Marca 1834 roku. Zaczemъ wszystkie w ogólności osoby, które powinny być zapisane w rewizyjnych skazkach tego Miasta, obowiązane podać takowe w dwóch exemplarzachъ podługъ ustanowionej formy, nieodmiennie na wyżej wymieniony termin, to jest: 1 Marca, iżby Magistrat do 1 Maja tegoż roku mógł sprawdzić i sporządzić ogólną skazkę dla odesłania do Rewizyjnej Kommissyi. — Przy czemъ Magistrat uprzedza wszystkich wogólności mieszczan miasta Grodna w różnychъ mieyscachъ przebywających, iż jeżeli oni na przeznaczony termin, nieprzybędą dla podania skazek do Magistratu i ztąd się okaza opuszczeniem, tedy cała odpowiedzialność padnie na nichъ i oni osobiście będą poddani pod prawne uzyskanie w całej surowości. — Dla tego uprasza Magistrat niezostającychъ w jego zawiadowaniu osób, iżby mającychъ u siebie na służbie Grodzieńskichъ mieszczan, bezъ drukowanej kwitacyi od Magistratu z podania skazek, nie przetrzymywali. — Ażeby zaś nikt nie mógł składać się niewiadomością, огласза się po wszystkichъ mieyscachъ przezъ drukowane ogłoszenia. Grodno Listopada 30 dnia 1833 roku.

Burmistrz Adrian Charin.  
Ratman Karol Herman.  
Ratman Ludwik Szmyk. (1437)

1833 roku Decembra 14 dnia. Wiленська Губернська Почтова Кантора uwiadamia:

Ze gdy z rozkazu Wyższej Zwierzchności odprawianie Poczt z Wilna do St. Petersburga naznaczone przez Miasta: Wilkomierz, Dyneburg, Pskow i Porehow w Poniedziałki i Czwartki, przeto dla oddawania na Pocztę korespondencyi pieniężney i prostej do miast na tym trakcie leżących, jak równie na wszystkie inne trakty w Rosyjskiem Imperium, oraz za granicę, naznaczone są dni w Niedziele i Srode, od 7mej do 12tey godziny z rana.

po południu. Autentyk podpisali: Jenerał Krigskommissarz, Jenerał Adjutant Szypow i Naczelnik Oddziału Stratanowicz.

Zgodno: Naczelnik Oddziału Stratanowicz.  
Sprawdzał: Pomocnik Naczelnika Stołu Klimenko. (1444)

2. Rada Miasta Wilna ninieyszemъ zawiadania, że w dniu 15 terażniejszego miesiąca, w Lzbie teyże Rady, o godzinie 11 z rana, będzie się odbywać licytacya z przetargiemъ podługъ prawa we trzy dni, to jest: 18 tegoż Xbra, na wyprzedażъ instrumentowъ, pozostałychъ od zbijania domowъ; życzący przeto nabyć też in-



strumenta, raczą przybyć do Ratusza Wileńskiego w terminach powyżey wymienionych. Datt 11 Xbra 1835 roku.

Józef Krzemiński Radny M. W.  
Pismowódzca Bagieński.

(1440)

ja, ale nieinaczej, jak z zachowaniem porządku, przywiedzionym 91 § ustanowionego. Grudnia 8 dnia 1835 roku. Sowiećnik Lega.

W obowiązku Naczelnika Stolu Mateusz Kuczewski (1430)

2. W. Eufemia z Wojewódzkich Walicka, siostra rodzona niżej podpisaney, wyszedłszy wprzód zamąż za W. Antoniego, Walickiego, zabrawszy do siebie cały fundusz po zesłtych naszych Rodzicach, Tekli i Julianie Wojewódzkich, z majątku Drewnienik, ze znaczney należności i z summ składający się, do mnie w połowie, jako wspólney aktorki, należący; pomimo to, że niżej pisząca się, wyszła za mąż w pełnoletności, w swoim rozporządzeniu utrzymuje i nie mnie z niego nie oddaje; przeto niżej podpisana, przy asystencyi męża, stosownie do zaniesionego w Sądzie Powiatowym Wileńskim oświadczenia, ostrzega: ażeby nikt bez wiedzy mojej, z siostrą moją Walicką, ani z jej mężem, w żadne układy o nie wchodził, summ nie oddawał i umowy o arendę majątku nie robił: gdyż w przeciwnym zdarzeniu, stratę przypisać sobie będzie musiał: albowiem, że połowy wszelkiego rodzaju funduszu prawnie dochodzić będą, zapowiadam. Dat r. 1833 Decembra 12 dnia. Zofia z Wojewódzkich Mackiewiczowa. Adam Tadeusz Mackiewicz. (1445)

2. Przedają się: szopowa sruha i surdut z bobrowym kołnierzem. Wiedzieć te rzeczy i dowiedzieć się o cenie ich można w domu Maxa, położonym naprzeciw starego teatru, na prawem skrzydle, u służącego Andrzeja.

Печатаиъ дозволяеиъся: въ должности Полицейскаго Прокурора Горскій. (1442)

3. Na y wyżey wydanych w dniu 16 Czerwca terażniejszego roku, Prawideł, dla odbycia ósmego popisu ludności, 38 § zabronione wszystkie w ogólności przechodzenia podatkowych stanów, w ciągu pierwszego dla popisu terminu, to jest: do 1go Maja następującego 1834 roku, a po upłynieniu tego terminu, podług 91 § tychże Prawideł, dozwolone takie przechodzenia na ogólney osnowie, i za przedstawieniem świadectw, że oni w skazkach nowej rewizyi, pokazani na dawniejszych miejscach swego zamieszkania; tymczasem przeciwnie przytoczonemu § znaczna liczba wchodzi do Izby od włościan różnego nazwania prośb, o dozwolenie im przy terażniejszym popisie przypisywać się do innych miejsc; jakowych prośb rozstrzygnięcie na istotney osnowie wyrażonych §§ Prawideł o rewizyi, nie tylko nie przynosi istotney korzyści dla proszących, ale narażając ich na niepotrzebne wydatki, staje się ciężarem dla Izby; a zatem Izba Skarbowa, na skutek rezolucyi swojej, nastaley dnia 1 terażniejszego Grudnia, podaje do powszechney wiadomości, a w szczególności osobom zajmującym się pisaniem dla podatkowego stanu ludzi podobnych prośb, iż do 1go Maja następującego 1834 roku, ona nie ma prawa dozwalać przechodzenia ludziom tego stanu, i każdy z nich, powinien zapisać się, przy terażniejszym popisie, tam, gdzie w ostatney rewizyi znajduje się zapisanym, a przechodzenie im dozwolone na ogólney osnowie od dnia 1 tego ma-

5. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na oddanie z publicznych targów w odkupną dzierżawę w mieście Wilnie krobzanego żydowskiego poboru, zostającego teraz na odkupie, a mianowicie: od rzezi na koszer rogatego bydła i koszerne go mięsa, od rzezi na koszer różnego ptastwa, od przyjeżdżających kupców, piekarzy, łososiny i innego drobiazgu od 1 Kwietnia 1834, do 1 także Kwietnia 1838 roku, przeznaczone terminy dla odbycia targu dnia 12 Lutego następującego 1834 roku, i dla przetargu we trzy dni po nim; a zatem życzący uczestniczyć w takowych targach, zechcą przybyć na przeznaczone terminy do tego Rządu, z prawnymi i dostatecznymi ewikcyami, gdzie objawione im będą i poprzednicze do zawarcia kontraktów kondycye: przy czém dołącza się, iż wyrażone pobory zostają teraz na odkupie, z opłatą na rok: pierwszy artykuł od rzezi bydła po 19,600 rubli, drugi od rzezi ptastwa po 4,450 rubli, i trzeci od przyjeżdżających kupców, piekarzy, jedwabiu i innych drobiazgów po 6,645 rubli srebrem. Listopada 14 dnia 1835 roku.

Sowiećnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.  
Sekretarz Kawalenok.

Powytczyk Żwirzdowski. (1428)

3 Rada Mieyska Wileńska zawiadamia, że w dniu 13 terażniejszego miesiąca na skutek przedpisania JW. Ciwilnego Gubernatora i Kawalera 7 praes. za N. 23,611 otrzymanego w Izbie teyże Rady będzie się odbywał przetarg o godzinie 11 z rana na dostarczenie roczney proporeyi na oświecenie ulic miasta Wilna oleju górą do 6,000 garcy i świec łojowych 39 pudów i fantów 13; przeto życzący przyjąć wymienionych przedmiotów dostarczenie zechcą w powyższym terminie przybyć do teyże Rady. Dat 9 xbra 1833 r. Józef Krzemiński Radny M. W. Pismowódzca Bagieński. (1435)

3. Zesłty w roku 1832 z tego świata s. p. Jakób Łabuński w dobrach JW. Hrabu Ludwika Wittgenstein w Powiecie Newelskim w Gubernii Witebskiej Topory zwanych, zostawił po sobie w gotowiznie podług opisu urzędownie przy śmierci uczynionego, na kilkaset rubli assygnacyynych, i małą ruchomość; jakowej pozostałości, lubo mnie niżej podpisanego Jakóba Niskowskiego, sam uczynił przy świadkach wiary godnych sukcesorem, i oddał pod zupełne mnie rozrządzenie, nie chcąc wszakże profitować na moją korzyść, tey dobrowolney z dobrych ku mnie skłonności pochodzący ofiary, wzywam naybliższych z pewnemi dowodami krewnych, aby w ciągu czterech miesięcy do kontraktów następnych, jawni się w Powiat Newelski, dla otrzymania właściwą drogą takowej sukcesay, a to pod upadkiem rzeczy. 1833 r. 9bra 18.

Jakób Niskowski Adwokat. (1422)



3. Od Mińskiej Izby Skarbowey ogłasza się ninieyszém, iż w niey będą się odbywały targi, na oddanie w 120-letnią arendę od 12 Kwietnia następującego 1834 roku w Bobruyskim powiecie majątku Kosarzyc z Zubarewiczami, wziętego w Skarbowe zawiadowanie za dług należący się od Jenerała Polskiej służby Józefa Wiszczyńskiego Mohilewskim Jezuitom. W rzeczonym majątku liczy się domów 135, i dusz męzkiey płci 322, dochodu zaś wyliczono 2,179 rubli 7½ kopiejek sre-

brem. Zaczém żyjący wziąć rzeczony majątek w takową arendę; zechcą przybyć do pomienioney Izby, z pewnemi wilości dwuletnich dochodów ewikcyami, na terminy następującego 1834 roku w miesiącu styczniu: targ 9 i przetarg 12 dnia, kondycye zaś objawione będą przy targach. Listopada 29 dnia 1833 r.

Gubernialny Podskarbi Nikołay Holiniewicz.

Sekretarz Neroński.

Naczelnik Stołu Heronim Tomorowicz (1411)

ТАК СА		ТАК СА	
Учрежденная въ Виленской Городской Думѣ нижезначущимся припасамъ съ означеніемъ, не дороже какихъ цѣнъ оныя въ Городѣ Вильнѣ продававшяся должнствуя въ продолженіи Декабря Мѣсяца 1833 Года.		Ustanowiona, w Wileńskiej Radzie Miejskiej poniżej wyrażoney żywności z zastrzeżeniem, że nie drożej od takowych cen w mieście Wilnie artykuły jej sprzedawane być powinny w ciągu miesiąca Decembra 1833 roku.	
Муки Пшеничной .	{ 1го Сорша . . . . . 2го Сорша . . . . .	Мака Pszena .	{ 1го gatunku . . . . . 2го gatunku . . . . .
Пшеничный Пѣклованный		Pszenny pytlowy 1го gatunku	
1го сорта булка . . . . .		булка . . . . .	
Пшеничный Пѣклованный		Pszenny pytlowy 2го gatunku	
2го сорта булка . . . . .		булка . . . . .	
Кренделей . . . . .		Obwarzankow . . . . .	
Хлѣбъ .	{ Решетной обыкновеной . . . . . Пѣклованный бѣлый Нѣмѣцкихъ пѣкарей . . . . . Пѣклованный чернѣй Еврейскихъ пѣкарей . . . . .	Chleb .	{ Przetakowy zwycayny . . . . . Pytlowy biały Nѣmiecкихъ piekarzy . . . . . Pytlowy czarny żydowsкихъ piekarzy . . . . .
Ржанной		Żytni .	
Мясо Говяжье .	{ 1го Сорша . . . . . 2го Сорша . . . . .	Мясо wołowe .	{ 1го gatunku . . . . . 2го gatunku . . . . .
Бычій языкъ .	{ Большой . . . . . Средній . . . . . Малый . . . . .	Ozor wołowy .	{ Wielki . . . . . Sredni . . . . . Mały . . . . .
Смудень .	{ Большая . . . . . Малая . . . . .	Глова . . . . .	
Гусакъ и Рубецъ .		Wielka . . . . .	
Сало Говяжье . . . . .		Mała . . . . .	
Свѣжее .	{ Подбрюшье . . . . . Ребра . . . . . Окорокъ . . . . .	Wnętrznosci . . . . .	
Копченое .	{ Подбрюшье . . . . . Ребра . . . . . Окорокъ . . . . .	Łoju wołowego . . . . .	
Шпикъ .	{ Свѣжій . . . . . Копченый . . . . .	Swieże .	{ Podbrzusze . . . . . Grudzizna . . . . . Szynka . . . . .
Сало .	{ Свѣжее . . . . . Копченое . . . . .	Wędzone	{ Podbrzusze . . . . . Grudzizna . . . . . Szynka . . . . .
Глова и ноги . . . . .		Ślonina .	{ Swieża . . . . . Wędzona . . . . .
Гусакъ и Рубецъ . . . . .		Sadło .	{ Swieże . . . . . Wędzone . . . . .
Масло коровье хорошее . . . . .		Głowa i nogi . . . . .	
Соль поваренная . . . . .		Wnętrznosci . . . . .	
Свѣчи	{ Восковые { Бѣлые . . . . . Желтые . . . . . Сальные . { Привозные . . . . . Здѣшніе . . . . .	Maśło krowie dobre . . . . .	
Ячнѣе .	{ Обыкновенные . . . . . Ошолченые . . . . .	Sól kuchenna . . . . .	
Овсяннѣе чистѣе . . . . .		Swiecy	{ Woskowe { Białe . . . . . Żółte . . . . . Гречневѣе { Крупные . . . . . Мѣлкіе . . . . .
Пиво солодовое . . . . .		Łojowe .	{ Przywoźne . . . . . Tuteysze . . . . .
Вино горячее . . . . .		Jeźczienne	{ Zwyczajne . . . . . Otlukane . . . . .
Рыба сонная свѣжая	{ Самой Крупной . . . . . Средней . . . . . Малой . . . . .	Krupy	{ Owsianne czyste . . . . . Gryczane { Buynе . . . . . Drobne . . . . .
Сѣлявы копа .	{ Крупной . . . . . Средней . . . . . Малой . . . . .	Piwo stołowe . . . . .	
Смынки . . . . .		Wódka	
Разной мѣлкой . . . . .		Naywiększa . . . . .	
		Srednia . . . . .	
		Mała . . . . .	
		Ryba świeża .	{ Wielkiej . . . . . Sredniej . . . . . Małej . . . . .
		Stynki . . . . .	
		Różney drobney . . . . .	

Гласный Викентій Войшкевичъ.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1833. d. 15 Grudnia.

CENZOR LEON BOROWSKI.